

Commission Decision of 29 April 2004 concerning the adoption of a general plan for food/feed crisis management

KOMMISJONSVEDTAK

av 29. april 2004

om vedtakelse av en generell plan for krisehåndtering på området næringsmiddel- og fôrtrygghet

(2004/478/EF)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 av 28. januar 2002 om fastsettelse av allmenne prinsipper og krav i næringsmiddelregelverket, om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet og om fastsettelse av framgangsmåter i forbindelse med næringsmiddeltrygghet⁽¹⁾, særlig artikkel 55,

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved artikkel 55 i forordning (EF) nr. 178/2002 er det fastsatt at Kommisjonen i nært samarbeid med Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet, heretter kalt «myndigheten», og medlemsstatene skal utarbeide en generell plan for krisehåndtering på området næringsmiddel- og fôrtrygghet.
- 2) Utkastet til generell plan er drøftet i samråd med myndigheten og er diskutert inngående med medlemsstatene gjennom Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen —

⁽¹⁾ EFT L 31 av 1.2.2002, s. 1. Forordningen sist endret ved rådsforordning (EF) nr. 1642/2003 (EUT L 245 av 29.9.2003, s. 4).

GJORT DETTE VEDTAK:

Artikkel 1

Den generelle planen for krisehåndtering på området næringsmiddel- og fôrtrygghet, fastsatt ved artikkel 55 i forordning (EF) nr. 178/2002 og angitt i vedlegget, innføres ved dette vedtak.

Artikkel 2

Dette vedtak trer i kraft den første dag i måneden etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel, 29. april 2004.

For Kommisjonen

David BYRNE

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

**GENERELL PLAN FOR KRISEHÅNDTERING PÅ OMRÅDET NÆRINGSMIDDEL-
OG FÔRTRYGGHET****1. Virkeområde for den generelle planen for krisehåndtering på området næringsmiddel- og fôrtrygghet**

I avsnitt 3 i kapittel IV i forordning (EF) nr. 178/2002 er det planlagt nye metoder for risikohåndtering på området næringsmiddel- og fôrtrygghet: opprettelse av en kriseenhet under Kommisjonen der myndigheten deltar, og vedtakelse av en generell plan for krisehåndtering på området næringsmiddel- og fôrtrygghet som særlig angir hvilke praktiske framgangsmåter som er nødvendige for å håndtere en krise. Den generelle planen for krisehåndtering på området næringsmiddel- og fôrtrygghet blir heretter kalt «den generelle planen».

De tre artiklene i avsnitt 3 er forbundet med hverandre:

I artikkel 55 er det fastsatt at Kommisjonen i nært samarbeid med myndigheten og medlemsstatene skal utarbeide en generell plan for krisehåndtering på næringsmiddel- og fôrområdet som angir krisesituasjonene og de praktiske framgangsmåtene som er nødvendige for å håndtere en krise, herunder hvilke prinsippene om åpenhet som skal anvendes, og en kommunikasjonsstrategi.

I artikkel 56 er det fastsatt at Kommisjonen skal opprette en kriseenhet.

I artikkel 57 er kriseenhetens oppgaver angitt.

I samsvar med artikkel 55 skal den generelle planen særlig angi hvilke typer situasjoner som innebærer en direkte eller indirekte helserisiko for mennesker, knyttet til næringsmidler eller fôr, som sannsynligvis ikke kan forebygges, fjernes eller reduseres til et akseptabelt nivå på grunnlag av gjeldende bestemmelser eller ved anvendelse av artikkel 53 og 54.

I artikkel 56 er det videre fastsatt at Kommisjonen skal opprette en kriseenhet «dersom den fastslår at det foreligger en situasjon der næringsmidler eller fôr utgjør en alvorlig direkte eller indirekte helserisiko for mennesker, og at risikoen ikke kan forebygges,

fjernes eller reduseres på grunnlag av gjeldende bestemmelser, eller håndteres i tilstrekkelig omfang bare ved anvendelse av artikkel 53 og 54».

Derfor beskriver den generelle planen:

- krisesituasjonene,
- prosessen som fører til anvendelse av den generelle planen,
- etableringen av et nettverk av krisekoordinatorer,
- de praktiske framgangsmåtene for håndtering av en krise,
- kriseenhetens rolle,
- kriseenhetens arbeid i praksis (sammensetning, arbeidsredskaper, tiltak),
- forbindelsen mellom kriseenhetens arbeid og beslutningsprosessen
- løsningen av krisen,
- framgangsmåtene for håndtering av mulige alvorlige risikoer,
- kommunikasjonsstrategien,
- prinsippene om åpenhet.

Framgangsmåtene for krisehåndtering som er fastsatt i den generelle planen, skal fungere som retningslinjer for medlemsstatene, myndigheten og Kommisjonen.

2. Krisesituasjoner

2.1. Krisesituasjoner som innebærer en alvorlig direkte eller indirekte helserisiko for mennesker

Krisesituasjoner er de situasjonene der kritiske faktorer forekommer på et slikt nivå at Kommisjonen mener at håndteringen av vedkommende krise knyttet til næringsmidler

eller fôr vil være så vanskelig at risikoen ikke kan håndteres i tilstrekkelig omfang på grunnlag av gjeldende bestemmelser eller bare ved anvendelse av artikkel 53 og 54.

Erfaring viser at risikosituasjoner vanligvis håndteres hensiktsmessig ved hjelp av de gjeldende framgangsmåtene. Det betyr at situasjoner som skal vurderes som krisesituasjoner, er svært få og unntakvise.

Med kritiske faktorer menes særlig følgende:

situasjonen innebærer en alvorlig direkte eller indirekte helserisiko for mennesker og/eller oppfattes eller omtales offentlig slik og/eller kan oppfattes eller omtales offentlig slik,

og

risikoen spres eller kan spres til en betydelig del av næringsmiddelkjeden,

og

det er stor sannsynlighet for at risikoen spres til flere medlemsstater og/eller tredjestater.

Den generelle planen omfatter opprettelse av en kriseenhet når den gjeldende direkte eller indirekte risikoen vurderes som alvorlig. Den generelle planen vil derfor i nesten alle tilfeller innebære opprettelse av en kriseenhet.

2.2. Krisesituasjoner med en mulig alvorlig risiko

Det er viktig at planen omfatter tilfeller der det er en mulig risiko som kan utvikle seg til en alvorlig risiko som sannsynligvis ikke kan forebygges, fjernes eller reduseres på grunnlag av gjeldende bestemmelser eller bare ved anvendelse av artikkel 53 og 54. I slike tilfeller opprettes det ikke en kriseenhet, men det skal være mulig å håndtere denne typen situasjoner effektivt ved hjelp av hensiktsmessige bestemmelser.

3. Prosessen som fører til anvendelse av den generelle planen

Opplysninger som kan føre til anvendelse av den generelle planen for krisehåndtering på området næringsmiddel- og fôrtrygghet, og opprettelse av en kriseenhet om nødvendig, kan stamme fra:

- varselmeldinger (systemet for tidlig varsling for næringsmidler og fôr),
- opplysninger fra medlemsstatene (andre typer meldinger, opplysninger gitt i Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen osv.),
- opplysninger fra myndigheten,
- rapporter fra Næringsmiddel- og veterinærkontoret (FVO),
- opplysninger fra Fellesskapets nett for epidemiologisk overvåking,
- opplysninger fra tredjestater eller internasjonale organer,
- opplysninger fra andre kilder (forbrukergrupper, næringslivet, andre berørte parter, media osv.).

Når Kommisjonen på grunnlag av en analyse av opplysningene om risikoer kommer fram til at vilkårene fastsatt i nr. 2.1 eller 2.2 kan være oppfylt, skal den ta innledende kontakt med den eller de berørte medlemsstatene for å undersøke situasjonen og med myndigheten for å bli orientert om risikoen som foreligger.

På grunnlag av vurderingen av alle tilgjengelige relevante opplysninger skal Kommisjonen avgjøre om vilkårene fastsatt i nr. 2.1 eller 2.2 er oppfylt.

4. Etablering av et nettverk av krisekoordinatorer

Hver enkelt medlemsstat, myndigheten og Kommisjonen skal utnevne én krisekoordinator og en stedfortreder for denne på passende nivå. Kommisjonen skal underrettes om navnene på og kontaktopplysningene for de utnevnte koordinatorene og stedfortrederne.

Kommisjonen skal arrangere møter for koordinatorene kort tid etter at de er utnevnt. På det første møtet skal Kommisjonen dele ut en håndbok som inneholder en fullstendig

liste over koordinatorene og deres stedfortredere samt kontaktopplysningene.

Håndboken skal også inneholde en liste over Fellesskapets referanselaboratorier.

Praktiske framgangsmåter for arbeidet vil bli drøftet, for eksempel for å sikre at hver enkelt koordinator kan kontaktes på kort varsel i krisesituasjoner, eller for å sikre effektivt samarbeid om kommunikasjonsstrategien ved risiko (se nr. 7). De berørte partene skal rådspørres om resultatene av disse møtene som er av interesse for dem.

De praktiske framgangsmåtene skal sikre at det raskt treffes tiltak. Om nødvendig vil de bli vedlagt den generelle planen.

5. Praktiske framgangsmåter for håndtering av en krise som innebærer en alvorlig direkte eller indirekte helserisiko for mennesker

5.1. Opprettelse av kriseenheten

Når Kommisjonen på grunnlag av en analyse av opplysningene om risikoer kommer fram til at vilkårene fastsatt i nr. 2.1 kan være oppfylt, og særlig dersom det er sannsynlig at risikoen er alvorlig, skal Kommisjonen ta innledende kontakt med den eller de berørte medlemsstatene for å undersøke situasjonen og med myndigheten for å bli orientert om risikoen som foreligger.

På grunnlag av vurderingen av alle tilgjengelige relevante opplysninger skal Kommisjonen opprette en kriseenhet dersom vilkårene fastsatt i nr. 2.1 anses å være oppfylt.

Kommisjonen skal umiddelbart underrette medlemsstatene og myndigheten om at en kriseenhet er opprettet.

Beslutningen om å opprette en kriseenhet medfører at nr. 5, 7 og 8 i den generelle planen får anvendelse på alle berørte parter (Kommisjonen, myndigheten og medlemsstatene).

5.2. **Kriseenhetens rolle**

Kriseenheten skal være ansvarlig for å innhente og vurdere alle relevante opplysninger og fastslå hvilke muligheter som finnes for å håndtere krisen.

Den skal også holde offentligheten underrettet om de gjeldende risikoene og tiltakene som treffes i denne anledning.

Kriseenheten er et tilleggsverktøy som skal sikre at kriser håndteres effektivt gjennom bedre samordning og raske tiltak. Følgelig skal alle medlemmer av kriseenheten samarbeide om å innhente og utveksle alle tilgjengelige relevante opplysninger, de skal også samarbeide om å vurdere de innhentede dataene og finne fram til hensiktsmessige metoder for risikohåndtering. Medlemmene av kriseenheten skal også samarbeide om kommunikasjonsarbeidet og om å fastslå hvordan offentligheten best kan holdes underrettet med stor grad av åpenhet.

Kriseenheten er imidlertid ikke ansvarlig for å treffe beslutninger om risikohåndtering eller for å gjennomføre lovgivningen (kontrollspørsmål).

Enhetens arbeidsmetoder skal ikke erstatte framgangsmåtene som brukes innenfor rammen av Kommisjonens, medlemsstatenes eller myndighetens egne ansvarsområder.

Følgelig skal beslutninger om krisehåndtering treffes etter særskilte framgangsmåter som allerede finnes (særlig framgangsmåter for komitéarbeidet).

Hver enkelt medlemsstat er fortsatt ansvarlig for å forestå offentlig kontroll på sitt eget territorium. De særskilte framgangsmåtene som medlemsstatene har innført for å samordne den nødvendige hastekontrollen i krisesituasjoner, opprettholdes.

Generaldirektoratet for helse og forbrukervern skal om nødvendig være ansvarlig for å sende hastedelegasjoner fra FVO.

På tilsvarende måte er myndigheten fortsatt ansvarlig for å forvalte framgangsmåtene for å avgi vitenskapelige uttalelser dersom vitenskapskomiteen eller en av dens ekspertgrupper ber om en hasteuttalelse.

5.3. **Kriseenhetens arbeid i praksis**

Sammensetning

Kriseenheten skal bestå av krisekoordinatorne (eller deres stedfortredere) fra Kommisjonen og myndigheten, krisekoordinatoren(e) fra medlemsstatene som er direkte berørt, og andre representanter for Kommisjonen, myndigheten og den eller de direkte berørte medlemsstatene. Myndigheten skal gi den nødvendige vitenskapelige og faglige bistand.

Formålet med kriseenheten er å fremme raske og effektive tiltak. Medlemmene deltar på kriseenhetens regelmessige og ekstraordinære møter, og de skal ha stor sakkunnskap og være engasjert i arbeidet. De skal være i stand til å påta seg stort ansvar, og det er derfor nødvendig å utpeke personer med ansvarsfulle stillinger på området næringsmiddel- og fôrtrygghet.

Kriseenheten kan mene at andre offentlige eller private personers sakkunnskap er nødvendig for å håndtere en krise og kan be disse personene om fast eller midlertidig bistand. For eksempel kan sakkyndige fra Fellesskapets referanselaboratorium eller nasjonale referanselaboratorier bli bedt om å delta i kriseenhetens arbeid dersom det er behov for deres sakkunnskap om laboratorieanalyse.

Personene i Kommisjonen og myndigheten som er ansvarlige for informasjon om næringsmiddel- og fôrtrygghet, skal være tilknyttet kriseenhetens arbeid.

Praktiske framgangsmåter for kriseenhetens arbeid

Kommisjonens krisekoordinator (eller dennes stedfortreder) skal være formann i kriseenheten. Formannen skal særlig sørge for forbindelsen mellom kriseenhetens arbeid og beslutningsprosessen. Han/hun skal bistås av den eller de relevante sakkyndige i vedkommende enhet(er) i Kommisjonen.

Formannen skal sørge for at kriseenheten fungerer effektivt og fordele oppgavene blant medlemmene, idet det tas hensyn til deres sakkunnskap.

Når det er vedtatt at en kriseenhet skal opprettes, skal formannen så raskt som mulig innkalle myndighetens koordinator og koordinatorene for medlemsstatene som er direkte berørt av krisen, til et første møte i kriseenheten. Koordinatorene kan ledsages av et begrenset antall personer. Formannen kan fastsette en øvre grense for antall ledsagere.

Myndighetens og medlemsstatenes koordinatører i kriseenheten skal sørge for en passende deltakelse på kriseenhetens møter med hensyn til tilgjengelighet, sakkunnskap og ansvarsnivå. Konkret sagt betyr dette at krisekoordinatoren eller hans/hennes stedfortreder deltar på alle møter og ledsages av sakkyndige.

Myndigheten skal være ansvarlig for om nødvendig å innhente vitenskapelig og faglig bistand, særlig om status for den vitenskapelige kunnskapen (innhenting og vurdering av alle relevante vitenskapelige opplysninger om den gjeldende risikoen).

Kriseenheten skal være ansvarlig for å opprettholde nær kontakt med de berørte partene, særlig når det er nødvendig å utveksle opplysninger.

Arbeidsmetoder

Kommisjonen skal ivareta sekretariatsoppgavene i forbindelse med kriseenhetens møter (møtereferater osv.) og stille til rådighet for kriseenheten alle de menneskelige og materielle ressurser som er nødvendige for effektiv drift (særlig møtelokaler, kommunikasjonsmidler osv.).

Kriseenheten skal bruke de tekniske verktøyene som er til rådighet innenfor rammene av hurtigvarslingssystemet for næringsmidler og fôr til å meddele og formidle opplysninger, særlig anmodninger til medlemsstaten(e) om opplysninger og opplysninger innsendt av medlemsstaten(e).

Tiltak truffet av kriseenheten

I samsvar med artikkel 57 nevnt ovenfor skal kriseenheten treffe følgende tiltak:

- Tiltak i forbindelse med innhenting av relevante vitenskapelige data og alle vitenskapelige opplysninger som gjør det mulig å håndtere den gjeldende risikoen så effektivt som mulig, særlig:
 - utveksling av de vitenskapelige opplysningene som er tilgjengelige for kriseenhetens forskjellige medlemmer,
 - om nødvendig blir medlemmene pålagt å innhente ytterligere vitenskapelige opplysninger,
 - om nødvendig, samordning av tiltakene som treffes, med sikte på å oppveie mangler i de vitenskapelige dataene,
 - om nødvendig blir medlemmene pålagt å kontakte internasjonale organisasjoner, berørte parter og tredjestater for å påse at alle relevante opplysninger skaffes til veie og utveksles,
 - om nødvendig kan kriseenheten be om bistand fra Fellesskapets referanselaboratorier.

Ved tildeling av oppgaver i forbindelse med innhenting av vitenskapelige data skal det tas hensyn til myndighetens særlige sakkunnskap og ordningene for utveksling av vitenskapelige data som allerede er opprettet av myndigheten for disse sakene (myndighetens nettverk).

Tildelingen av oppgaver i forbindelse med innhenting av vitenskapelige data kan om nødvendig omfatte bistand fra de andre nettverkene som Kommisjonen forvalter, f.eks. systemet for tidlig varslings og reaksjon som brukes ved sykdommer hos mennesker, systemet for melding av dyresykdommer eller nettverkene som er aktive på forskningsområdet og drives av Generaldirektoratet for forskning.

- Tiltak i forbindelse med innhenting av andre relevante data (dvs. andre data enn de vitenskapelige dataene nevnt ovenfor), særlig:
 - utveksling av alle andre tilgjengelige relevante data (resultater av offentlig kontroll, resultater av analyser foretatt av offentlige laboratorier, data fra tredjestater osv.),

- om nødvendig blir medlemmene pålagt å innhente ytterligere data,
- om nødvendig blir medlemmene pålagt å kontakte internasjonale organisasjoner, berørte parter og tredjestater for å påse at alle relevante opplysninger skaffes til veie og utveksles.
- Tiltak i forbindelse med vurdering av de tilgjengelige opplysningene, særlig:
 - utveksling av vurderingene som medlemmene allerede har foretatt, særlig myndighetens vurderinger, eller andre tilgjengelige vurderinger,
 - tilrettelegging av risikovurderingen, idet det tas hensyn til den særlige rollen myndigheten spiller med sin vitenskapelige og faglige bistand til kriseenheten, men uten å utelukke muligheten for å be om en formell vitenskapelige uttalelse fra myndigheten,
 - om nødvendig, anvendelse av faglig bistand fra Fellesskapets referanselaboratorier til analysearbeid.
- Tiltak i forbindelse med identifikasjon av løsninger for å forebygge eller fjerne den gjeldende helserisikoen for mennesker eller redusere den til et akseptabelt nivå samt ajourføring av disse løsningene på grunnlag av nye tilgjengelige opplysninger og utviklingen av situasjonen, særlig:
 - medlemmene av kriseenheten skal samarbeide om å finne fram til tilgjengelige løsninger.
 - de skal utarbeide et felles dokument om de tilgjengelige løsningene. Dette dokumentet skal inneholde en begrunnelse for valget av hver enkelt løsning, særlig de viktigste resultatene av vurderingen av de tilgjengelige dataene.
- Tiltak i forbindelse med tilrettelegging av arbeidet med å underrette offentligheten om de gjeldende risikoene og tiltakene som treffes.

Denne oppgaven er nærmere beskrevet i nr. 7.

For alle typer tiltak kan kriseenheten be om fast eller midlertidig bistand fra bestemte personer dersom deres sakkunnskap anses å være nødvendig.

5.4. Forbindelsen mellom kriseenhetens arbeid og beslutningsprosessen

Krisehåndteringstiltak

Krisehåndteringstiltak omfatter alle tiltak som er nødvendige for å forebygge, redusere og fjerne den gjeldende risikoen: kriseenheten vil være ansvarlig for visse typer tiltak, og Kommisjonen og/eller medlemsstatene for andre. Tiltakene som treffes, skal ikke berøre Kommisjonens rett fastsatt i artikkel 53 nr. 2 til å vedta midlertidige tiltak i nødssituasjoner etter å ha rådført seg med de berørte medlemsstatene og etter å ha underrettet de andre medlemsstatene.

Trinn 1

- Kommisjonen skal innkalle kriseenheten snarest mulig etter at den er opprettet.
- Kriseenheten skal treffe tiltak i samsvar med nr. 5, 7 og 8.

Trinn 2

- Løsningene som kriseenheten finner fram til, skal oversendes Kommisjonen som umiddelbart sender dem videre til medlemsstatene.
- Kommisjonen skal utarbeide de nødvendige tiltakene. Den kan også be myndigheten om en vitenskapelig hasteuttalelse dersom en formell vitenskapelig uttalelse fra myndigheten anses som nødvendig.

Trinn 3

- Om nødvendig skal Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen komme sammen for å vurdere og avggi uttalelse om de foreslåtte tiltakene.

- Om nødvendig skal nødtiltakene vedtas, særlig på grunnlag av bestemmelsene fastsatt i artikkel 53 og 54 i forordning (EF) nr. 178/2002.
- Ved anmodninger om en vitenskapelig hasteuttalelse skal myndigheten treffe de nødvendige tiltakene for å sørge for at uttalelsen avgis snarest mulig.

Faste tiltak som skal gjennomføres mens krisen pågår

- Mens krisen pågår, skal kriseenheten fortløpende innhente og vurdere relevante data og vurdere de tilgjengelige løsningene på nytt. De ajourførte løsningene skal oversendes Kommisjonen og medlemsstatene. Kommisjonen kan utarbeide endrede tiltak og framlegge dem for vurdering i Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen.
- Mens krisen pågår, skal Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen holde regelmessige og ekstraordinære møter for å sørge for at alle relevante opplysninger utveksles, særlig om vedtakelse av alle nødvendige tiltak og oppfølging av gjennomføringen av krisehåndteringstiltakene (rapporter fra de berørte medlemsstatene som er framlagt for og drøftet i Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen).
- Mens krisen pågår, skal kriseenheten holde offentligheten og de berørte partene underrettet i samsvar med kommunikasjonsstrategien som er angitt i nr. 7, og med prinsippene om åpenhet i nr. 8.

Forbindelse mellom kriseenhetens arbeid og beslutningsprosessen

- Praktiske ordninger skal sørge for at det er tilstrekkelig forbindelse mellom kriseenhetens arbeid og beslutningsprosessen. Særlig skal Den faste komité holdes løpende orientert om kriseenhetens arbeid, og myndigheten skal inviteres til Den faste komité's møter. Kriseenheten skal holdes løpende orientert om tiltakene som treffes som ledd i beslutningsprosessen, med sikte på å samordne opplysningene om dette spørsmålet.

5.5. Løsning av krisen

Ovennevnte framgangsmåte opprettholdes til kriseenheten oppløses. Kommisjonen kan etter samråd med kriseenheten og i nært samarbeid med medlemsstatene gjennom Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen oppløse kriseenheten når den mener at kriseenhetens arbeid er fullført fordi krisen er under kontroll.

5.6. Vurdering etter krisen

Det skal foretas en overordnet vurdering etter krisen som skal omfatte de berørte partene. Krisekoordinatorene skal komme sammen etter at krisen er avsluttet med sikte på å forbedre virkemåten for de forskjellige verktøyene som brukes til krisehåndtering, på grunnlag av vurderingen etter krisen og de erfaringene som er gjort.

6. Framgangsmåte ved håndtering av en mulig alvorlig risiko

Når Kommisjonen ved analyse av opplysningene om risikoer mener at vilkårene nevnt i nr. 2.2 kan være oppfylt, skal den ta innledende kontakt med den eller de berørte medlemsstatene for å undersøke situasjonen og med myndigheten for å bli orientert om den gjeldende risikoen.

Dersom Kommisjonen på grunnlag av vurderingen av alle tilgjengelige opplysninger mener at vilkårene nevnt i nr. 2.2 er oppfylt, skal den umiddelbart underrette medlemsstatene og myndigheten om at nr. 6, 7 og 8 i den generelle planen får anvendelse.

Snarest mulig etter at det er vedtatt at denne delen av den generelle planen skal få anvendelse, skal Kommisjonen treffe følgende tiltak:

- opprette nødvendig kontakt med den eller de direkte berørte medlemsstatene og til myndigheten med anmodning om å sette de interne systemene for krisehåndtering i funksjon. Om nødvendig skal ordningen for utveksling av vitenskapelige data

som myndigheten har opprettet til bruk i nødssituasjoner (myndighetens nettverk),
settes i funksjon,

- om nødvendig be om bistand fra vedkommende laboratorier og utveksling av deres analyseresultater,
- opprette nødvendig kontakt med eller holde møter med den eller de direkte berørte medlemsstatene og myndigheten for å sørge for at alle relevante opplysninger utveksles (vitenskapelige data, kontrolldata osv.),
- treffe tiltak med hensyn til kommunikasjon (se nr. 7). Prinsippene om åpenhet nevnt i nr. 8 skal få anvendelse.

Disse tiltakene skal fortsette til risikoen er vurdert mer inngående. Dersom risikoen anses som alvorlig, og dersom Kommisjonen mener at vilkårene nevnt i nr. 2.1 er oppfylt, skal en kriseenhet opprettes, og framgangsmåten fastsatt i nr. 5, 7 og 8 skal få anvendelse.

Dersom risikoen ikke anses som alvorlig, skal de gjeldende vanlige bestemmelsene for risikohåndtering få anvendelse.

7. **Kommunikasjonsstrategi**

Kriseenheten skal utarbeide sin kommunikasjonsstrategi etter det gjeldende tilfellet med sikte på å holde offentligheten underrettet om risikoen som foreligger, og tiltakene som treffes.

Kommunikasjonsstrategien skal omfatte innholdet i meldingen og tidspunktet for underretningen om det gjeldende problemet, herunder en egnet plan for offentliggjøringen.

I strategien skal det tas hensyn til den særlige sakkunnskapen og ansvarsområdene til hvert enkelt medlem i kriseenheten når det gjelder informasjon til offentligheten på en samordnet, konsekvent og åpen måte. I den forbindelse fastsettes følgende framgangsmåte:

- Kommisjonens ansvarlige for informasjon om næringsmiddel- og fôrtrygghet og myndighetens kommunikasjonsansvarlige skal tilknyttes kriseenhetens arbeid,
- medlemsstatene som er direkte berørt av krisen og derfor er medlemmer av kriseenheten, skal gjøre alt de kan for å sikre at informasjonspraksisen er forenlig med kommunikasjonsstrategien som samordnes av kriseenheten,
- tilsvarende skal medlemsstater som ikke er medlemmer av kriseenheten, gjennom sine krisekoordinatorer tilknyttes strategien som kriseenheten samordner, med sikte på å sikre konsekvent informasjon om risikoer.

Kriseenhetens strategi skal omfatte anvendelse av de kommunikasjonskanalene som er hensiktsmessige for tilfellene som oppstår, i forhold til Europaparlamentet, berørte tredjestater og andre berørte parter.

Kriseenhetens kommunikasjonsstrategi skal omfatte passende innledende kontakt med de berørte partene om nødvendig, og særlig dersom det offentliggjøres opplysninger om bestemte varemerker eller handelsbetegnelser.

Kommunikasjonsstrategien skal ta hensyn til den særlige rollen til organisasjonene som representerer de berørte partene på fellesskapsnivå når det gjelder formidling av opplysninger.

Kommunikasjonsstrategien skal omfatte opprettelse av hensiktsmessig, samordnet kontakt med de berørte tredjestatene med sikte på å skaffe dem klare, nøyaktige og konsekvente opplysninger. Kommunikasjonsstrategien skal også omfatte hensiktsmessig formidling av opplysninger til tredjestater for å varsle dem om at krisen er løst.

Kommunikasjonsstrategien skal sikre at kommunikasjonsprosessen er åpen, i samsvar med prinsippene angitt i nr. 8.

Når opplysninger meddeles i samsvar med nr. 6 i den generelle planen, skal det også sørges for nødvendig konsekvens i opplysningene. Kontaktene og møtene som er fastsatt i nr. 6, skal om nødvendig omfatte en kommunikasjonsstrategi som skal utarbeides i samsvar med dette nummer.

8. **Prinsipper om åpenhet**

I sin kommunikasjon skal kriseenheten bestrebe seg på å sikre åpenhet i samsvar med prinsippene om informasjon til offentligheten fastsatt i artikkel 10 i forordning (EF) nr. 178/2002.

De allmenne fortrolighetsreglene skal fortsatt få anvendelse. Videre skal de særlige fortrolighetsreglene fastsatt i artikkel 52 i forordning (EF) nr. 178/2002 få anvendelse på utveksling av opplysninger som ledd i hurtigvarslingssystemet for næringsmidler og fôr.

Når kriseenheten informerer om resultatene av arbeid som myndigheten har utført på kriseenhetens vegne, skal prinsippene om åpenhet og fortrolighet fastsatt i artikkel 38 og 39 i forordning (EF) nr. 178/2002 med hensyn til resultatene av myndighetens arbeid, få anvendelse.